

det her område, og det er fuldstændig urimeligt, at man, havde jeg nær sagt, ustraffet kan tillade sig at stå og slynge den slags påstande ud i betragtning af de ordninger, vi har og har haft i årtier, som handler om at behandle disse ansøgere på en ordentlig og en grundig måde. Det er fuldstændig urimeligt.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Der er ikke noget at sige til, at hr. Poul Qvist Jørgensen er nødt til at hæve stemmen, for her har hr. Poul Qvist Jørgensen for alvor en rigtig, rigtig dårlig sag. Der er ikke noget at sige til, at hr. Poul Qvist Jørgensen er nødt til at hidse sig op.

Der er ingen tvivl om, at alle dem, der er på forslaget her, jo har været igennem hele ansøgningsproceduren, og selvfølgelig har der været en seriøs udvalgsbehandling af deres ansøgninger. Det mener jeg ikke jeg på noget tidspunkt har sagt at der ikke har været.

Det, der ikke er seriøst, og det, der kan trække sådan et forslag her meget, meget langt ned i sølet, er, at et stort flertal med Socialdemokratiet i spidsen er i stand til og villig til at gennemføre det her forslag, selv om man ved, at en af ansøgerne på forslaget er dømt for voldtægt imod en mindreårig. Det er at trække det ned i sølet, og det er at trække det store antal af ansøgere med ned i sølet.

Og det synes vi er synd, for virkeligheden er jo, at langt over 800 af dem, der har søgt her, er vi i Fremskridtspartiet indstillet på at give dansk statsborgerskab – det skal der ikke være nogen tvivl om – men det, vi stiller forslag om, er, at de, der har begået væsentlig kriminalitet, bliver taget ud af forslaget, inden vi går til afstemning, således at vi alle med god samvittighed kan stemme for det her forslag.

Hvad tror hr. Poul Quist Jørgensen f.eks. at ofrene – og de pårørende til ofrene – tænker, når de ser, at den straf, som den kriminelle fik, altså var at blive belønnet med et dansk statsborgerskab? Det må krænke enhver dybt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 8 stemte for, 135 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 8 stemte for, 133 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 8 stemte for, 125 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 64 stemte for, 79 imod.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 og 7 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 16 uden for betænkningen af Tom Behnke (FP) og Poul Nødgaard (DF) forkastedes, idet 8 stemte for, 137 imod.

Ændringsforslag nr. 8 og 9 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10-13 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 14 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15 forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
5) Anden behandling af lovforslag nr. L 134: Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven, skattekontrolløven, selskabsskatte- loven, fondsbeskatningsloven, afskrivningsloven, kulbrinteskatteopkrævningsloven og lov om kommunal indkomstskat. (Statens overtagelse af selskabsligningen).
 Af skatteministeren (Carsten Koch).
 (Fremsat 9/12 97. Første behandling 10/12 97. Betænkning 16/12 97).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.
Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Peter Brixtofte (V):

Lovforslaget drejer sig stadig væk om at smadre de kommunale skatteforvaltninger ved at flytte selskabsligningen fra kommunerne til told- og skatteregionerne.

Der er så kommet et interessant ændringsforslag, som gør hele konstruktionen endnu mere besynderlig: efter at man i hovedforslaget vil fjerne selskabsligningen fra kommunerne, så vil man nu have indsat en beføjelse til at tvinge kommunerne til at lave selskabsligning. Det er simpelt hen ikke til at følge med i, hvad der foregår.

Da vi havde førstebehandlingen, var der en ret saglig debat om emnet, som faktisk førte til, at skatteministeren – sådan oplevede vi det i hvert fald – gik med til, at vi udskød andenbehandlingen til efter nytår, sådan at der blev tid til at føre drøftelser med Kommunernes Landsforening om at fortsætte det samarbejde, man var i fuld gang med.

Imidlertid var den øvrige del af regeringen åbenbart ikke særlig tilfreds med, at det blev udsat, og derfor skal sagen nu køres igennem inden nytår, på trods af at det er en meget dårlig sag.

Vi har i dag over 5.000 dygtige medarbejdere i de kommunale skatteforvaltninger, som har beskæftiget sig med selskabsligning, og som gør et godt stykke arbejde, på trods af at det også kan være svært at få de rigtige medarbejdere, fordi der mangler f.eks. skatterevisorer. Men på trods af at de har gjort det gode stykke arbejde, og på trods af at der er en aftale mellem Kommunernes Landsforening og regeringen om, at man skal udvikle kvaliteten af selskabsligningen, ja, så bryder regeringen ensidigt ind og ophæver aftalen og smadrer skatteforvaltningerne.

Det er trist, og argumenterne er dårlige. Man tager udgangspunkt i, at der er forskellig kvalitet i ligningsarbejdet fra kommune til kommune. Det er der naturligvis, selvfølgelig, sådan vil det altid være; men der er også store forskelle

på kvaliteten af arbejdet i told- og skatteregionerne. Og det er jo ikke særlig betryggende, når man ved fra et offentliggjort statistisk materiale, at 50 pct. af afgørelserne i told- og skatteregionerne blev ændret af Landsskatteretten. Med andre ord viste hver anden afgørelse i told- og skatteregionerne, der blev anket, sig at være forkert. Der er en kæmpemæssig fejlprocent i told- og skatteregionerne – og det er de told- og skatteregioner, som nu skal overtage ligningsarbejdet fra kommunerne.

Det er oplagt, at der er vrede både blandt vore dygtige skattechefer og blandt medarbejderne rundt omkring, både vore specialister og vore HK-ansatte, over, at man så usagligt vil ødelægge ligningsarbejdet.

For målet er alle enige om. Målet er en mere effektiv selskabsligning. Det er vi med på alle sammen. Det er kommunerne med på, det er staten med på, og det er partierne i Folketinget med på; så vi er enige om målet. Det, vi ikke kan forstå, er, at man starter med over én kam at fjerne ligningen fra alle kommuner, også de mange kommuner, der uden for enhver tvivl gør et kanongodt stykke arbejde.

Man burde hellere sige, at udgangspunktet er, at ligningen ligger i kommunerne, og så kunne man, i tilfælde af at en kommune ikke var god nok efter en kvalitetsprøve, gribe ind og sige: Kommune X' opgave med selskabsligning skal overtages af Told og Skat. Sådan en ordning vil vi være parat til at forhandle om. Vi er også parat til at forhandle om, at de store selskaber – måske 200-300 store selskaber – udtages til en særlig indsats på landsplan, og hvordan det skal gøres, er vi også meget åbne over for.

Så vi er altså åbne over for en øget kontrol med de kommunale selskabsligninger, og vi er med på at overføre ligningen af nogle af de store selskaber; men vi kan ikke være med til, at man starter forlods med at fjerne selskabsligningen fra alle landets kommuner.

Jeg er overbevist om, at det her fører til det modsatte resultat af, hvad vi er enige om at have som mål, nemlig at forbedre ligningen. Det her betyder, at vi får en dårligere ligning, fordi en række medarbejdere allerede nu føler sig usikre og er på vej ud af skatteforvaltningerne; og det er desværre de bedste medarbejdere, som selvfølgelig føler, at det her er et mistillidsvotum, der er rettet mod dem, og det fører til, at de søger over i f.eks. private firmaer for at bruge den ekspertise, de har oparbejdet gennem

årene. Derfor bliver resultatet uden tvivl, at selskabs ligningen i Danmark bliver dårligere, så man får et mindre selskabsprovenu, og det var det modsatte, der var hensigten.

På den baggrund vil Venstre bekæmpe det her forslag så kraftigt som overhovedet muligt, og jeg kan også godt sige, at hvis valget kommer i tide, og vi får en ny regering, så vil vi også sørge for, at det her forslag aldrig bliver gennemført i praksis.

Jacob Buksti (S):

Jeg synes, at det her ved anden behandling af dette forslag om selskabs ligning i hvert fald er værd at notere sig én positiv ting. Det er Venstres – og, går jeg ud fra, også De Konservatives – meget store omsorg for skatteligningens effektivitet og især selskabsskatteligningens effektivitet. Det synes jeg da i det mindste giver håb for fremtiden. Det er jo ikke noget, vi er forvænt med.

Så vil jeg sige, at der jo er blevet sagt mange og mange stærke ord i den her sag – der er også sagt stærke ord på et grundlag, som ikke har noget som helst med sagen at gøre – men uanset det synes jeg, at der må være grænser for hykleriet. Der må være grænser for hykleriet, selv i denne sag.

Det er jo helt utrolig rørende at høre Venstres ordfører, Venstres borgmester i Farum, hr. Peter Brixtofte, stå heroppe og tale varmt for de offentligt ansattes tryghed i ansættelsen, når det samtidig er sådan, at det samme parti sammen med De Konservative som en af hovednøglerne til redning af landets økonomi har, at man over en årrække skal fyre omkring 40.000 offentligt ansatte.

Jeg synes også, det er rørende, når man tager i betragtning, at Venstre og De Konservative igennem 10 års regeringstid mere end nogen anden regering har sørget for at udtynde skatteadministrationens effektivitet, at de så står her og taler varmt for, at nu skal der virkelig gang i sagerne. Det synes jeg giver anledning til eftertanke.

Jeg synes også, det er bemærkelsesværdigt, som det kom frem under førstebehandlingen, at udlicitering er noget, man taler om alle mulige andre steder, men når det drejer sig om skatteforvaltningen, så vil det give anledning til utryghed osv., osv. Det gør det åbenbart ikke andre steder.

Og endelig taler man om aftalebrud. Man taler om aftalebrud i forhold til Kommunernes

Landsforening. Det var vi inde på under førstebehandlingen. Man taler også om brud på aftaler eller forståelse i forhold til den aftale, man mente at have med skatteministeren under første behandling, igen fuldstændig løsrivet fra sagens kendsgerninger. Det er jo ganske utroligt, at man står og taler om aftalebrud i forhold til en aftale, man ikke har del i. Det er jo sådan, at dem, der er indgået aftale imellem, er regeringen, regeringspartierne, SF, CD og hr. Jacob Haugaard – og der er ikke tale om noget aftalebrud.

Det, som vi forsøgte at få at vide under første behandling både fra Venstres ordfører og fra De Konservatives ordfører, var, hvorvidt man overhovedet ville løse billet til at være deltager i de forhandlinger, som skulle foregå og fortsat skal foregå i januar, nemlig om det var sådan, at man tilsluttede sig det overordnede princip om at flytte ansvaret for selskabs ligningen fra kommunerne til staten. Det var det, der er adgangsbilletten, og det kom der ikke noget positivt svar på. Og det, som vi nu vedtager, er det, som aftaleparterne er enige om, nemlig det overordnede princip, og derefter må vi så tage de konkrete forhandlinger.

Begrundelsen for det hele er, at vi her i landet har en selskabsskattesats, der er ens i hele landet, men at man kan konstatere, at skatteudskrivningen er forskellig fra område til område på grund af forskelle i den ligningsmæssige effektivitet og prioriteringen af ressourcerne i kommunerne. Og dér er det dødbringende for enhver form for diskussion, at det på trods af gentagne henvendelser til kommunerne hidtil ikke har været muligt at få oplysninger fra dem om, hvordan de prioriterer ressourcerne, og derfor kan man stå og diskutere det her fra nu af og i al evighed uden at komme nogen vegne.

Derfor kan jeg konstatere, at Venstre og De Konservative fortsat diskuterer det her, som om det ikke handler om selskabs ligning, men om alt muligt andet, og det skal man være velkommen til, men Socialdemokratiet støtter fortsat lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Også i dag har jeg på Venstres vegne sagt, at vi er parate til forhandlinger om at øge kvaliteten af selskabs ligningen. Og vi har peget på, at der kunne være tale om, at de større firmaer måske skulle ind i en særlig landsdækkende ligning. Og vi er også med på at øge kontrollen af kva-

liteten sådan, at hvis man kan konstatere, at ligningen ikke er effektiv nok i en kommune, har Told og Skat mulighed for at overtage den.

Så vi er med et meget langt stykke af vejen i retning af at sikre en bedre kvalitet, men vi synes, det er skrup hamrende forkert at starte med at ødelægge alle de selskabsligningsafdelinger, der er i Danmark, og ikke mindst alle dem, der fungerer ganske glimrende, og det er det, man gør med det her.

Men hr. Jacob Buksti ved jo ikke noget om, hvordan en kommune ser ud indefra, og i det hele taget mangler der praktikere inden for det parti, hr. Jacob Buksti kommer fra, for det er altså sådan, at den form for udlicitering, som foreslås her, ikke er den samme, som når man udliciterer rengøring.

Når kommunen skal byde på Told og Skats udliciteringsopgave, er det ikke sådan, at hvis den ikke får opgaven, kan den bruge skatterevisoren i den tekniske forvaltning. Næ, så står kommunen tilbage med en specialist, som jo kun kan bruges til skat, og det vil sige, at den så bagefter bliver nødt til at afskedige den pågældende, og det er ikke en rimelig personalepolitik. Hvis man derimod byder på en rengøringsopgave, så skal den, der ikke gør rent det ene sted, gøre rent et andet sted, og det er en helt anden situation.

Og derfor er det klart, at det er fornuftigt, når Kommunernes Landsforening siger, at kommunerne selvfølgelig ikke vil gå ind i at byde på opgaverne under de her forudsætninger, for det er en hån over for de ansatte og vil give dem en usikkerhed, som er urimelig.

Må jeg så i øvrigt bare fortælle hr. Jacob Buksti, at i min egen kommune er det altså sådan, at vi har en tryghedsaftale for samtlige ansatte, og at vi ikke afskediger i forbindelse med omlægninger.

Formanden:

Så er der korte bemærkninger til hr. Jacob Buksti fra hr. Flemming Hansen og fra fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg har en ordførertale senere, men jeg synes ikke, hr. Jacob Buksti skal slippe godt fra at sige, at Det Konservative Folkeparti ikke vil forhandle om denne sag.

Vi ville ingenting, sagde hr. Jacob Buksti, men det må komme af en meget dårlig hukom-

melse hos hr. Jacob Buksti, for jeg sagde netop, at den konservative folketingsgruppe er indstillet på at forhandle, at vi gerne vil forhandle om f.eks. de store virksomheder, og at vi endda finder det rimeligt, at de store virksomheder, de børsnoterede og internationalt relaterede selskaber, bliver behandlet hos Told og Skat.

Det sagde vi faktisk, og derfor er det helt urimeligt, at hr. Jacob Buksti siger, at vi ikke vil noget. Og jeg skal senere i min ordførertale komme tilbage til, hvad det er, vi gerne vil. For naturligvis vil vi gerne forhandle, og naturligvis kommer vi til forhandling, når regeringen kalder, og det tror jeg også andre ordførere i salen vil kunne bekræfte. Så at stille sig herop og sige, at vi ikke vil noget, er ikke rimeligt.

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold for en kort bemærkning – (*Indsigelse fra Elisabeth Arnold*) – det er hr. Jacob Buksti, der er ordfører, og derfor skal den korte bemærkning formuleres til hr. Jacob Buksti.

Godt, så svarer hr. Jacob Buksti på de to korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg må fortsat konstatere, at denne her debat er fuldstændig utrolig, for det er åbenbart sådan, at uanset hvad man siger, opfattes det som noget andet. Og jeg kan jo ikke konkurrere med hr. Peter Brixtofte med hensyn til kommunal indsigt, det skal jeg gerne medgive; men uden at genere hr. Peter Brixtofte og andre kommunalfolk, som også måtte være til stede her i salen, kan jeg jo godt have den formodning, at de somme tider kan få så stor kommunal indsigt, at de også kommer til at være bærere af kommunale interesser.

Og både når det drejer sig om Venstres ordfører, hr. Peter Brixtofte, og når det drejer sig om hr. Flemming Hansen, må jeg jo sige, at vi faktisk har noteret os, at både Venstre og De Konservative er indstillede på forhandlinger. Og det fremgår også af den pressemeddelelse, som skatteministeren har udsendt den 12. december, at de fortsat vil blive inviteret til forhandlinger i januar.

Men det, som er det afgørende – og det var det, som jeg under førstebehandlingen forsøgte at få et klart svar på, men som jeg ikke fik, som jeg i bedste fald fik en benægtelse af – var, om man kunne støtte det overordnede formål med loven, nemlig en overflytning af ansvaret for

selskabsligningen fra kommunerne til staten, og det kunne man ikke.

Så kan jeg jo ikke gøre for, at hr. Flemming Hansen i den pressemeddelelse, som er udsendt af De Konservative, mener at have fået regeringen til at opgive forslaget, og det er mildt sagt en overdrivelse af, hvad det handler om.

Så vi er fuldstændig klar over, at man vil forhandle. Det eneste, der er afgørende, er, at det, der hele tiden har stået klart – og det blev endda slået fast med meget høje ord af mig heroppefra under førstebehandlingen – er, at selve grundtanken i forslaget, nemlig en overflytning af ansvaret for selskabsligningen fra kommunerne til staten, ikke er til forhandling.

Formanden:

Så er det hr. Flemming Hansen som ordfører.

Flemming Hansen (KF):

Under førstebehandlingen af dette lovforslag sagde Det Konservative Folkeparti nej, først og fremmest fordi vi i løbet af mindre end et døgn efter fremsættelsen skulle førstebehandle lovforslaget, og det vil sige, at både politikerne og ikke mindst de berørte parter, dvs. 70.000 selskaber og i tusindvis af medarbejdere i kommunerne, nu skulle arbejde under totalt ændrede vilkår og under en lovgivning med betydelig mere magt til skatteministeren.

Og som jeg lige har sagt under de korte bemærkninger, foreslog vi alternative løsninger. Vi foreslog børsnoterede selskaber og internationalt relaterede selskaber og regnede med, at det kunne være mellem 1.000 og 2.000 af de omkring 70.000 selskaber, vi har i Danmark, som måske skulle over til Told og Skat. Det ville vi gerne forhandle om, og det vil vi stadig væk gerne.

Til vor meget store glæde sagde skatteministeren, at han ville forhandle med os efter jul, men – som skatteministeren helt korrekt sagde – han ville ikke trække sagen i langdrag.

Nej, det vil vi heller ikke. Deri var vi helt enige med ham, og vi syntes, det var rigtigt at gå i gang umiddelbart efter jul.

Det var altså fornuftig snak. Men finansministeren ville ikke acceptere, at skatteministeren var fornuftig og realistisk ville forhandle med oppositionen. Så skatteministeren fik klar besked af finansministeren, og vi var mange her i salen, der opdagede, at finansministeren skiftede ansigtsfarve mange gange i minuttet, da det gik op for ham, at der var ved at blive lavet for-

nuftige aftaler med Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Det er trist, at den saglighed, der ofte præger arbejdet i Skatteudvalget, ikke tåler finansministerens lys.

Lad mig bare med ét eksempel vise, hvor tåbeligt dette lovforslag er, og hvor truende det er for retssikkerheden, og hvor meget det udtrykker hastværk og lovsjusk. Og lad os tage to bagermestre, lad os tage bagermester Andersen og bagermester Jensen, hvis forretninger begge ligger i en tilfældigt valgt by:

Bagermester Andersen har måske for 10 år siden fået anbefalet af sin revisor at drive sit selskab i anpartsform, og nu skal han så ikke længere ligned af den lokale myndighed, nu skal han ligned af Told og Skat. Men som person, som hovedaktionær eller hovedanpartshaver i sit eget selskab, skal han jo ligned af kommunen. Altså to instanser for samme person! Og hvad værre er: Hvis den gode bagermester Andersen ønsker at anke, så skal han anke direkte til Landsskatteretten. Og så kan jeg sige, at i Landsskatteretten taber Told og Skat jo 40-50 pct. af sine sager.

Men bagermester Jensen, som har nøjagtig den samme slags virksomhed med samme omsætning og samme overskud, skal behandles af det lokale skatteankenævn.

Det er ikke udtryk for særlig stor fleksibilitet.

Og hvad værre er: Hvis vi går tilbage til bagermester Andersen, så skal han altså som hovedaktionær behandles endnu en gang, skal jeg huske at sige, for så skal han som privatperson behandles af det lokale skattevæsen.

Der er ikke fornuft i dette her.

Jeg husker, at vi for et par år siden havde en erhvervsminister, som hed fru Mimi Jakobsen, og som her i Folketinget havde meget stor succes med at gennemføre en regelforenkling på erhvervsområdet. Hun var som partiets leder erhvervsminister og var sammen med De Konservative med til at lave en betydelig regelforenkling på erhvervsområdet. Men jeg synes ikke – det må jeg sige til fru Sonja Albrink, som sidder dernede og repræsenterer CD i dag – at dette her er udtryk for nogen videre regelforenkling. Det er lovsjusk, og det er finansministerens alt for store aftryk på dette lovforslag.

Men jeg vil gerne slutte med at sige, at når regeringen – som skatteministeren har udtrykt det – vil invitere os til forhandling i det nye år, så kommer vi naturligvis. Det kunne lige passe andet. Og vi vil forsøge at gøre vores indflydel-

se gældende, så den saglighed, som var til stede under førstebehandlingen, atter kommer på banen.

Og jeg vil stadig væk understrege, at retssikkerheden spiller en betydelig rolle for os, og den tilgodeses ikke med dette lovforslag og slet ikke med det ændringsforslag, der er kommet, og hvormed man nu simpelt hen tvinger kommunerne til at gøre, som regeringen vil. Og hvis de ikke vil det, ja, så har man altså loven, idet man siger: Jamen det er vedtaget her i Folketinget!

Det er vel det nærmeste, man kommer til det omvendte nærhedsprincip, regeringen nu praktiserer.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Hr. Flemming Hansen drager pludselig Erhvervsministeriet ind i sin ordførertale, og så må jeg sige, at jeg synes, vi skal holde os til det forslag, der ligger her på bordet.

Det er et godt forslag, og CD står bag forslaget. Og der behøver ikke at blive fyret én eneste medarbejder, og der behøver ikke at ske nogen ændringer i de kommuner, som har en effektiv ligning i dag. Men det, vi ønsker i CD, er, at i de kommuner, der ikke kan varetage opgaven ordentligt, kan man få noget hjælp udefra, så de kommer op på det niveau, som vi ønsker i Folketinget.

Så der er altså ikke meget uld i dette forslag; det er et smadder godt forslag. Og i CD tager vi alle dem, der står ude i kulissen og råber, at det er noget forfærdeligt, vi er i gang med her, med sindsro, for det er et godt forslag.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Så må jeg endnu en gang spørge fru Sonja Albrink: Opfatter fru Sonja Albrink dette forslag som udtryk for regelforenkling?

Og fru Sonja Albrink talte om medarbejderne, men det har jeg ikke gjort, for det gjorde hr. Peter Brixtofte ganske fremragende. Men tror fru Sonja Albrink virkelig, at borgerne og de erhvervsdrivende i dette land betragter dette lovforslag som udtryk for regelforenkling?

Mon de gør? Jeg stiller mig stærkt tvivlende, for jeg har ikke hørt om en eneste, hverken blandt skattechefer eller erhvervsdrivende eller andre borgere, der har den opfattelse.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal kort fortælle hr. Flemming Hansen, at det her handler om ansvar. Og man kan så kalde det ansvarsregelforenkling, men ansvar er altså vigtig for CD.

Formanden:

Så er det hr. Jes Lunde som ordfører.

Jes Lunde (SF):

Man må jo sige, at det her lovforslag i hele sin omtale både her i Folketingssalen og i pressen har fået al den dramatik, det kan trække, og mere til. Men der er slet ikke baggrund for de voldsomme avisoverskrifter, der har været, og der er heller ikke baggrund for de voldsomme armsving, som V og K foretager i denne sag. Det er såmænd et stille og fredeligt forslag, der går ud på, at de steder, hvor man kan konstatere at ligningsarbejdet ikke fungerer i dag eller ikke er effektivt nok – enten fordi det er for komplicerede selskaber med transnationale aktiviteter og andre ting, som kommunerne ikke har ressourcer til at gennemskue, kommunerne sidder med, eller fordi det er kommuner, som har valgt simpelt hen at sjofle ligningsarbejdet ved ikke at gennemføre en ordentlig ligning af selskaber – skal der være mulighed for, at skatteministeren i almindelige, lovlydige skatteyderes interesse kan gribe ind.

For det er uholdbart for alle dem, der bor i en kommune, hvor der lignedes ordentligt, det er uholdbart for alle dem, der er selvstændige erhvervsdrivende uden at være i selskabsform, og det er uholdbart for lønmodtagerne at se på, at der er dele af selskabsligningen, der slet ikke fungerer i øjeblikket, at der er et skatteprovener, der ikke kommer i kassen, og at der er mennesker, der ikke betaler den skat, de skal.

Det er i al sin gribende enkelthed det, det her drejer sig om, og forudsætningen for, at vi kan få rettet op på de ting, er nu engang, at skatteministeren får de bemyndigelser, der skal til for at kunne sætte det igennem.

Det ændringsforslag, vi har aftalt med skatteministeren i anden runde i forhold til andenbehandlingen her, er så et ændringsforslag, der sikrer, at de faglige miljøer kan bevares.

Men jeg vil da gerne sige, at det er et ændringsforslag, der er lavet under indtryk af den tumult, der har været ude i kommunerne. For vi begyndte jo pludselig at høre rygter om, at der var nogle kommuner, der mente, at de så

kunne foretage obstruktion ved at smide alt dette ligningsarbejde fra sig under henvisning til, at det nu var et statsligt anliggende.

Og først da kommunerne begyndte at fremføre den påstand, at de kunne overveje at foretage obstruktion, begyndte der at være fare for, at der kunne komme massefyringer. Men det er selvfølgelig helt uhensigtsmæssigt, og det vil vi ikke være med til, og derfor sikrer vi os nu med en ekstraparafraf, der giver skatteministeren bemyndigelse til at pålægge kommunerne at fastholde ligningsarbejdet, hvis skatteministeren mener, at dét er den mest effektive løsning.

Og efter at vi nu også har lukket det hul, som først opstod, da KL begyndt at være dybt usaglig, er der ikke noget tilbage at komme efter. Og vi er indstillede på en god forhandling i løbet af foråret om, hvordan vi udmønter det her klogest i praksis, og det ved jeg at regeringen også er.

Og der er altså ikke grund til den bekymring, der har været. Men jeg tror også, det er, fordi V og K har pustet til det, at der er skabt usikkerhed blandt de ansatte ude i kommunerne. Og jeg kan sådan set godt forstå, at de føler sig utrygge, når armsvingene hos V og K bliver så store, men jeg kan berolige dem med, at det ikke er hensigten at foretage nogen voldsomme og dramatiske omlægninger. Og de steder, hvor den kommunale ligning fungerer godt, de steder, hvor der er gode faglige miljøer, dér behøver man ikke at regne med nogen som helst ændringer i forhold til det her. Det er kun dér, hvor man ikke magter sine opgaver, dér, hvor det ikke fungerer, indgrebene kommer, og det er vel egentlig også fair nok.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Jes Lunde beskriver så malerisk det behov, der kan være for, at staten går ind og pålægger kommunerne at fastholde de her ligningsopgaver. Men hvordan skal den lokale kommune løse den opgave, hvis medarbejderne er væk, hvis medarbejderne har valgt at søge andre steder hen, simpelt hen fordi de ikke tror på dette projekt, og fordi de er usikre på, hvordan deres stilling vil være fremover?

Vil hr. Jes Lunde så også have en ny paragraf, der siger, at staten kan gå ind og pålægge de pågældende medarbejdere at blive der? Ellers hænger tingene jo ikke sammen, for man kan jo ikke pålægge nogen at løse en opgave, hvis der ikke er medarbejdere til det.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg tror, det vil vise sig i praksis, at der ikke er nær så mange, der lytter til de borgerlige partier i denne sag, som de borgerlige partier tror, og derfor tror jeg heller ikke, den usikkerhed kommer til at eksistere i praksis.

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre støtter lovforslaget om at overføre selskabsligningen fra kommunerne til staten.

Det er ikke et forslag, som var med i finanslovforslaget, men i forbindelse med finanslovsforhandlingerne kom det frem, at nogle af forligspartierne ønskede denne ændring af ligningen for selskabers vedkommende, og Det Radikale Venstre sagde ja. Vi sagde endda ja tak, idet vi synes, det er en glimrende idé og et glimrende initiativ.

Hr. Peter Brixtofte sagde i sin ordførertale, at udlicitering af selskabsligningen ikke bare kan sammenlignes med udlicitering af rengøring, men jeg synes faktisk, at det her er meget vigtigere end rengøring. Og landets love gælder jo for alle landets kommuner og ikke blot for de store kommuner, og det kan ikke være rigtigt, at der i nogle af de små kommuner er selskaber, som ikke har været lignet i 20 år.

Det er der eksempler på, og så er der da noget galt, og så kan det ikke nytte noget, at man siger, at kommunerne gør alting perfekt, gør alting rigtigt, og at man bare skal lade det ligge hos kommunerne. Nej, der skal være et overordnet ansvar, og det skal ligge centralt, og landets love skal selvfølgelig følges i alle kommuner også på dette område.

Ved førstebehandlingen havde jeg indtryk af, at De Konservative sagde nej fortrinsvis på grund af hastværket, og at man i princippet var helt enig i, at der skulle være en koncentreret af selskabsligningen uden for kommunerne, og derfor undrer det mig lidt, at hr. Flemming Hansen efterfølgende har været så negativ over for forslaget.

Det stemmer i øvrigt godt overens med den konservative holdning, der tidligere har været til centralisering af selskabsligningen. Ved tidligere lejligheder har jeg haft indtryk af, at det var noget, De Konservative gik ind for.

At Venstre går imod det, har vi hele tiden vidst, men at De Konservative går imod det nu, undrer os, for man har tidligere været positivt indstillet over for det.

Som sagt går Det Radikale Venstre ind for lovforslaget her, og vi vil sørge for også at få en god forhandling om detaljerne til udfyldning af rammerne efter nytår.

Formanden:

Så er der korte bemærkninger til hr. Peter Brixtofte og til hr. Flemming Hansen.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Når jeg siger, at der er forskel på udlicitering af rengøringsopgaver og udlicitering af selskabslikning, så har det ikke noget at gøre med, om det ene er vigtigere eller det andet er vigtigere, men med det forhold, at i det tilfælde, som der her er tale om, hvor en kommune skal til at byde på opgaven, har kommunen jo været nødt til at ansætte et antal skatterevisorer og andre skattespecialister. Og med den baggrund byder kommunen så på opgaven, men så får kommunen måske ikke opgaven, og hvad så?

Så er det, jeg siger, at så er det ikke ligesom med rengøring, at man kan sige til skatterevissoren: Nu skal du så gøre rent et andet sted i huset. Nej, så må man sige til skatterevissoren: Vi bliver nødt til at afskedige dig, for vi har slet ikke selskabslikning mere her i kommunen.

Den opgave er nemlig frataget os.

Og derfor kan en kommune ikke bare holde et beredskab i gang med en masse ansatte og så håbe, at hvert tredje år, eller hvor tit det bliver udbudt, får kommunen opgaven. Så er den naturligvis nødt til at skille sig af med medarbejdere inden for et område, hvor der ikke er nogen opgaver.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Fru Elisabeth Arnold undrer sig over, at jeg nu er negativ over for forslaget, og derfor vil jeg sige til fru Arnold, at der er ingen forskel i min holdning til forslaget. Jeg synes stadig væk, det er hastværk, for det blev fremsat sidst på dagen onsdag den 9. december og førstebehandlet her den 10. december, og kommunerne var nødt til at komme i deputation, inden lovforslaget var førstebehandlet, for det skulle hastes igennem for enhver pris. Der tror jeg fru Arnold vil være

enig med mig i, at det nok er det tætteste, man kommer på lovsjusk her i Folketinget.

Med hensyn til indholdet gav jeg udtryk for, at i større virksomheder mener jeg i virkeligheden at det er rigtigt at man foretager likningen hos Told og Skat, for dér kan man i de fleste tilfælde – men der findes også eksempler på det modsatte – have bedre forudsætninger. Men at bagermester Andersen med et overskud på 240.000 kr. skal lignedes i Told og Skat i stedet for kommunalt, er der ikke sund fornuft i.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til hr. Flemming Hansen:

Det er jo princippet, vi taler om nu. Rammerne skal udfyldes efterfølgende. Og princippet kan man ikke diskutere i månedsvis. Er man for princippet, eller er man imod princippet? Og hvis hr. Flemming Hansen er for princippet, kan det i og for sig afgøres på en formiddag.

Jeg indrømmer, at udfyldningen af denne aftale kan være kompliceret, og at der kan være detaljer, man skal snakke om, som kræver noget tid. Men selve princippet, om man ønsker selskabslikning centralt eller man ønsker den decentralt, kan man ikke diskutere meget længe.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal nok gøre det meget kort.

Jeg er for princippet, når det drejer sig om virksomheder, som har en sådan størrelse, at det kan være fornuftigt at lægge det i Told og Skat, men jeg er imod princippet, når små virksomheder skal ind under Told og Skat, når de fuldt ud lige så godt kan blive behandlet kommunalt og jeg i øvrigt forstår af skatteministerens forslag, at det også kan lade sig gøre. Det minder en hel del om Ebberød Bank, hvis jeg skal sige det på dansk.

Formanden:

Hr. Kim Behnke som ordfører.

Kim Behnke (FP):

Det er sjovt at iagttage, hvordan flertallet i Folketinget ofte reagerer, når der opstår en enkelt situation, hvor en enkelt borger eller en enkelt virksomhed opfører sig uhensigtsmæssigt: Det kan være en landmand, der bakker sin ammoniaknedfælder i åen, og straks er alle landmænd nogle svin, og så vedtager man love og regler!

I det her tilfælde har man konstateret, at der er nogle enkelte kommuner, som har haft svært ved at løse den opgave at ligne meget store selskaber i kommunen. Og fru Elisabeth Arnold hævdede, at nogle selskaber slet ikke havde været lignet i 20 år. Men fordi en enkelt eller to kommuner ikke evner at løse den opgave, er der jo ingen grund til at lave hele systemet fuldstændig om. I stedet burde man løse det konkrete problem, som enkelte kommuner måtte have.

Det er en underlig tendens, at lige så snart en enkelt begår fejl, foretager man kollektiv afstraffelse i stedet for at løse problemet dér, hvor det er.

Fremskridtspartiet har sagt, at den bedste løsning er, at man i Told og Skat har et særligt rejsehold, som tager rundt og hjælper kommunerne med at ligne de store selskaber. For så kan de kommuner, som i dag gør en ordentlig arbejdsindsats, få lov til at fortsætte, som de har gjort hidtil, og de enkelte kommuner som har deres problemer med selskabsligningen, kan så få den fornødne assistance udefra. Men det er der ingen interesse for, for det giver jo ikke anledning til den store opvisning af magt her i Folketingssalen, magt til at tvinge noget nyt igennem, uden at der er sagligt belæg for det.

Den anden mulighed er den, som Kommunernes Landsforening har peget på, og den har oven i købet formuleret en hel tipunktsplan for, hvordan man kan få en bedre og mere effektiv selskabsligning, men det har heller ingen interesse.

Til trods for, at kommunerne jo i dag sidder med den kommunale ligning og derfor kender til systemet indefra, kommer der så et lovforslag her i Folketinget. Og andre har allerede demonstreret, hvor kort tid Folketinget har haft til at behandle denne sag: en fuldstændig omlægning af hele vores ligningssystem i Danmark.

Og hvorfor skal det så gå så hurtigt? Ja, det er såmænd ikke, fordi skatteministeren har særlig lod eller del i det her, men fordi der er kommet en ordre fra Finansministeriets side om, at nu vil finansministeren have styr på tingene, nu vil han ikke have den slendrian rundt omkring i kommunerne, nu skal man sørge for at få kradset endnu flere penge ind.

Man har tidligere forsøgt sig med at gøre det til et succeskriterium for skattemedarbejdere, at jo flere mennesker de kunne få til at betale efterskat, jo mere præmierede man dem med

særlige bonusordninger osv. Det viste sig dog at være så vulgært, at det var man nødt til at stoppe igen.

Så har man sat forskellige måltal for, at hvis ikke selskaberne efterbetaler et vist antal millioner kroner, så må der jo være noget galt, og så er der nok nogle, der svindler et eller andet sted. For man har den opfattelse i Finansministeriet, at enhver krone, der ikke ligger i statskassen, er en krone, som skal gøres til genstand for skattejagt. Og i stedet for at forhøje skatterne yderligere – hvad folk næppe ville være særlig tilfredse med – kan man så bruge den undskyldning, at det jo nok er, fordi der rundt omkring i selskaberne er nogle, der svindler.

Særlig galt er det selvfølgelig med hensyn til de store selskaber med internationale og multinationale aktiviteter. Der er der i hvert fald nok tale om, at nogle af dem svindler og bedrager! Altså skal man sørge for en mere effektiv ligning af dem.

Men sådan er virkeligheden jo ikke. Danske virksomheder er ikke notoriske svindlere, blot fordi det et enkelt år lykkes dem at få overskud i regnskabet frem for underskud. Og danske virksomheder er ikke notoriske svindlere, fordi de udnytter den skattelovgivning, vi har, hensigtsmæssigt og sørger for at tilrettelægge deres virksomhed sådan, at den kan overleve og fungere.

Så står vi her i dag med en andenbehandling af lovforslaget, og eftersom det under førstebehandling blev helt tydeligt, at den måde, det var tilrettelagt på, ikke kommer til at fungere, fordi personaleflugt og andre problemer vil gøre, at det næppe kommer til at fungere, så gik jeg fra førstebehandling med det indtryk, at nu skulle denne sag have lov til at bundfælde sig hen over jul og nytår, og så kunne vi i løbet af januar eller februar måned se på den igen i Folketinget.

Skatteministeren brugte oven i købet en tidsfrist, der hed, at den sag skulle være på plads inden den 1. marts.

Bevares, så ville der i hvert fald være god tid til, at alle kunne nå at se alle sagens akter igenem en ekstra gang og finde ud af, om det nu også er den rigtige løsning, der er blevet valgt, men sådan kom det jo ikke til at forløbe.

Til trods for, at både Venstre og De Konservative erklærede, at de sådan set var interesserede i at finde en mindelig løsning, og til trods for, at Fremskridtspartiet pegede på to muligheder, nemlig enten KL's tipunktsplan eller

vores eget forslag om det særlige rejsehold, så var der jo ikke plads til nogen som helst forhandlinger.

Der blev holdt et enkelt møde i Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg og afgivet en betænkning, og derefter kom der et ekstra ændringsforslag uden for betænkningen fra skatteministeren.

Og det ændringsforslag går ud på, at hvis nogle kommuner nu bliver så fortørnede over det her, at de siger, at så kan det også være lige meget, så gider de ikke have noget med det at gøre, indfører man nu en hjemmel til, at skatteministeren kan pålægge de pågældende kommuner at deltage i noget, som de ikke længere synes har nogen som helst mening.

Et sådant ændringsforslag kan vi selvfølgelig ikke støtte i Fremskridtspartiet, for det er det rene vanvid, og ingen som helst med fornuften i behold kan argumentere for, at der skal være sådan en hjemmel, for det er ikke den måde, man løser de problemer, der nu opstår, på.

Men hvem er det egentlig, der vil have de ændringer? Er det kommunerne? Næh. Er det skatteankenævnene? Næh. Er det skattecheferne? Næh. Er det de ansatte ude omkring i HK/Kommunal og HK/Stat osv? Nej, der er ingen, der vil have de her ændringer.

Jo, én eneste person i dette land vil have de ændringer, og det er finansministeren, og så skal det med djævelens vold og magt presses igennem Folketinget på få timer få dage før jul.

Det her er noget, vi kommer til bitterligt at fortryde. Dette her bliver 1997's eller 1998's stenklapsag, som Folketinget kommer til at lave om på, for det kommer ikke til at fungere, og det eneste, vi kan ærgre os over i Fremskridtspartiet, er, at man spiller hasard både med den ligning, der foregår ude i kommunerne, og med de virksomheder, som nu kommer i den fuldstændig absurde situation, at hovedaktionæren kan få et skattefradrag godkendt, mens det selskab, hvor vedkommende er hovedaktionær, kan få det samme skattefradrag underkendt, hvorefter man sidder i den fuldstændig absurde situation, at man har to svar på det samme spørgsmål.

Det er ikke hensigtsmæssigt at bringe skatteborgerne i den situation, og derfor indstiller vi forslaget til forkastelse og håber på, at vi meget hurtigt får et flertal i Folketinget, som kan få den lov ophævet igen.

Frank Aaen (EL):

Jeg synes sådan set, det er meget modigt af Venstre og De Konservative at køre denne kampagne mod en styrkelse af selskabsligningen, og det er lige før, man må drage den konklusion, at V og K er forsvarere for alle mulige skattehuller. Hvor de end findes, er man tilhængere af at bevare dem, særlig hvis det er erhvervslivet og de rigeste, der nyder godt af det.

Når man ved, hvor mange penge der kommer frem, hver eneste gang man har lavet en ekstra indsats over for selskabernes selvangivelser, når man ved, hvilke problemer der har været med at have styr på det i alle kommuner, så synes jeg egentlig talt, det er helt uforståeligt, at man i den grad gør det til en mærkesag at forhindre, at man får løftet selskabsligningen op på et højere effektivitetsniveau.

Det er endnu værre, når man oplever, at kommunerne med V's og K's aktive støtte tager de ansatte som gidsel, at man lige pludselig begynder at sige, at kommunerne nok vil strejke og fyre folk, i stedet for at de skal fortsætte ligningsarbejdet.

Derfor er det helt klart, at vi støtter skatteministerens ændringsforslag for på den måde at få sat en stopper for den gidseltagning og den revolverpolitik, som der også har været i forløbet her, og som har forhindret, at vi fik en rolig forhandling om, hvordan dette her kunne udmøntes. Der var ved førstebehandlingen et stort flertal for, at vi skulle have et roligt forløb i starten af næste år, men nu er vi selvfølgelig nødt til at sige, at den usikkerhed ikke kan eksistere, og derfor må man træffe beslutningen i år. Det er vi helt enige i. Vi ser selvfølgelig alligevel frem til, at vi i foråret får nogle positive forhandlinger om, hvordan dette her udmøntes i praksis på den mest hensigtsmæssige og fornuftige måde, men der skal ikke herske tvivl om, at selskabsligningen som ansvarsområde fremover skal flyttes op i told- og skatteregionerne.

Poul Nødgaard (DF):

I Dansk Folkeparti har vi selvfølgelig også kigget indgående på denne sag, og jeg skal ikke komme nogen til undsætning, men alligevel sige, at det, der i hvert fald samler Folketinget i denne sag, er, at alle er enige om – det går jeg ud fra som en given ting – at der skal laves en fuldstændig effektiv ligning ikke alene af personlige skatter, men også på hele selskabsom-

rådet. Det, sagen drejer sig om, så vidt vi kan se, er simpelt hen at overføre ansvaret fra kommunerne til staten, og så er det, uenigheden opstår. Hvad ligger der i det at overføre ansvaret fra de kommunale myndigheder til staten? Det kan der siges mangt og meget om, og jeg synes, skatteministeren kunne gøre Folketinget en stor tjeneste: Da minister jo betyder tjener, skulle der ikke være nogen problemer i, at ministeren skar ud i pap, hvad der i praksis sker, i det øjeblik Folketinget på fredag vedtager dette lovforslag, for det er det, vi er optaget af alle sammen. Der må ske et eller andet i Skatteministeriet med at udmønte loven. Og hvis det alene drejer sig om, at mindre kommuner, der ikke er i stand til at lave en effektiv ligning, enten skal samarbejde med andre kommuner eller helt lade Told og Skat overtage opgaven, plus eventuelt at udtage 30-40-50 af de største selskaber i Danmark, så er der vel ikke de store problemer i dette her. Jeg synes, det var rart, hvis ministeren ville bekræfte, at det i realiteten kun er de to ting, vi taler om.

Jeg har selvfølgelig undersøgt denne sag. Jeg er også kommunalpolitiker, og jeg følger også med, når vi laver de årlige ligningsplaner, måltal, og hvad det hedder alt sammen. Nu falder jeg ikke helt på halen for måltallene, for tal er jo én ting. Noget andet er, at man også skal lave en retfærdig ligning, og man skal ikke bare forhøje for at opnå et eller andet på en målskala. Man skal kun forhøje, hvis der er en begrundet formodning om, at den forhøjelse, man vil foretage, er ret og rimelig.

Hvis man forestiller sig, at en kommune siger: Nu er det besluttet, at ligningen skal flyttes fra kommunerne til staten, og vi vil gerne have, at staten overtager det fra en bestemt dato – det kan så være om ét eller to år – så vil jeg gerne spørge, om der dér bliver tale om en såkaldt virksomhedsoverdragelse, for det er jo en stor del af skatteforvaltningens personale, der så skal opsiges. Kommer det ind under reglerne for virksomhedsoverdragelse? Det synes jeg nok var utrolig interessant at få lidt at vide om.

Jeg vil også gerne stille ministeren et spørgsmål med hensyn til økonomien i dette her. I det øjeblik en kommune indgår en aftale med staten – og dermed vel underforstået med Told og Skat i regionen – om at udføre opgaven, hvordan skruer man så sådan en kontrakt sammen? Siger man, at der skal være så og så mange medarbejdere og lokaler og alt det dér? Det

synes jeg også er en lille praktisk ting, det kunne være rart at få med.

Jeg har også lavet en lidt dybere undersøgelse af dette her til i dag, og jeg vil slutte med at sige, at når man rent fysisk flytter selskabsligningen fra kommunen til staten, skal man gøre sig én ting meget klart, og det er, at mange af aktionærene jo bor i kommunen, og i det øjeblik ligningen af et selskab flyttes til regionen, så bliver det altså noget vanskeligere at lave en form for – kald det, hvad man vil – krydsrevision eller lignende. I øjeblikket ser jeg med mine egne øjne, hvordan det foregår med ligningen både af aktionærer og selskaber hjemme i skatteforvaltningen i Ringsted.

Det er sådanne helt specifikke, jordnære ting, jeg synes der er brug for at få sat på plads af skatteministeren eller eventuelt finansministeren. Det er fremgået af debatten i dag, at det tilsyneladende er hans værk, dette her, og hvis det er hans værk, må han vel også på et tidspunkt vise, hvorfor han vil have dette værk gennemført.

Denne sag har skabt betydelig uro ude i kommunerne, specielt i de kommuner, der laver et meget stort stykke arbejde. Jeg går ud fra, at skatteministeren har gjort sig den ulejlighed at se de ligningsplaner, man laver. Det er virkelig gennemført arbejde, når vi får dem til godkendelse i byrådet. Det er et kæmpe stykke arbejde, der laves, og man føler sig utrolig trådt på, tror jeg, og måske med urette. Derfor er det utrolig vigtigt, at ministeren kan få denne sag sat på plads, hvis det kun er bagateller, vi taler om, og det ikke er den store revolution med hensyn til selskabsligningen.

Så lad os håbe på, at der kommer et par bevingede ord fra ministeren her i debatten.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hr. Poul Nødgaard må undskylde, men det står ikke helt klart for mig, hvad Dansk Folkeparti egentlig mener om forslaget.

Derfor vil jeg høre, om hr. Poul Nødgaard er klar over, at Dansk Folkeparti har stillet et ændringsforslag til finansloven, som indebærer, at man vil spare 560 mio. kr. på skatteadministrationen. Omregnet til antal ansatte på helårsbasis er det ca. 1.600, og eftersom der er ca. 6 måneders opsigelse for de fleste, er det altså godt og vel 3.000 mennesker, Dansk Folkeparti vil fyre i den statslige skatteforvaltning. Jeg må gå ud fra, at Dansk Folkeparti derfor vil gå ind

for, at det bliver i kommunerne, for der er ikke flere tilbage i staten.

Så vil jeg sige, når jeg nu er heroppe, at jeg ikke kan forstå, at det i øvrigt kommer som en så stor overraskelse for mange, at man interesserer sig for dette problem om overflytning af ansvaret fra kommunerne til staten. Jeg står her med en beretning om skatteforvaltningen fra Skive Kommune for indkomståret 1995, som er kommet i oktober 1997, hvori det i forordet hedder:

»Der er imidlertid ikke tvivl om, at kan kommunerne ikke leve op til de stillede krav, vil det igen blive taget op til politisk debat, hvorvidt ligningsopgaven skal være en kommunal eller en statslig opgave.«

Skatteministeren (Carsten Koch):

På baggrund af den debat, som har fundet sted om dette forslag, synes jeg, der er grund til at slå to ting fast. For det første er det vigtigt at slå fast, at det er ansvaret for ligningen af selskaber, staten overtager.

Staten udfører derimod heller ikke efter lovforslaget den samlede selskabsligning. Jeg har lyttet meget til V's og K's formuleringer. Gang på gang har de fremsat sagen, som om staten – regionerne – nu skal overtage den samlede ligning af selskaber, så jeg bliver altså nødt til igen at afdramatisere og sige, at det er ansvaret, der overdrages. Udførelsen er et helt andet aspekt.

For det andet vil jeg for at afdramatisere tingene sige, at jeg, som jeg har sagt ved flere lejligheder, straks efter nytår vil indbyde såvel Kommunernes Landsforening og skattecheferne som V og K til sammen med partierne bag forslaget at drøfte den konkrete udmøntning af den ansvarsoverflytning, der finder sted, netop for at fastholde det kommunale engagement i ligningen af selskaber.

Den eksisterende struktur på selskabsligningsområdet er præget af, at der er meget langt mellem den ifølge loven ansvarlige minister og de myndigheder, som udfører ligningen, og som suverænt afsætter ressourcer til at foretage den pågældende ligning. Skatteministeren har i dag, sådan som strukturen er, ansvaret, men har ikke nær de tilstrækkelige midler til at få udøvet ansvaret på en rigtig måde. Derfor har både V og K og alle andre partier, som har udtalt sig i denne sag, måttet konstatere, at ligningen på selskabsområdet er meget, meget

skævt fordelt i dette land. Der jo været påfaldende enighed om, at der er problemer.

Jeg vil gerne understrege for at slå det helt fast, at jeg ikke mener, at man kan klandre danske skattechefer eller de personer, som er engageret i ligningen rundt om i landet, for noget som helst. De gør et godt og gedigent arbejde, og det skal vi have stor glæde af også i fremtiden, også under den nye struktur. Det skal der ikke herske tvivl om. Dette er ikke en kritik af de ansattes arbejde, tværtimod, men det er en konstatering af, at der i en del kommuner ikke afsættes tilstrækkelige ressourcer til at få ligningsarbejdet løftet op til en tilfredsstillende standard.

Det er et spørgsmål om, hvor megen vilje der er rundt om i kommunerne til at gøre det. Det er det, der er problemet, og dér har vi ikke de sanktionsmuligheder, dér har vi ikke de muligheder, vi godt vil have, til at nå det mål, som V og K og andre også er enige i, nemlig at vi får en mere ensartet og tilfredsstillende og konsekvent ligning.

Sådan er problemstillingen, og det, vi har lagt vægt på, er, at vi under ingen omstændigheder er interesseret i at kritisere de kommunale skattechefer, de kommunalt ansatte, der arbejder med ligningen. Det er slet ikke det, der er temaet. Temaet er, at strukturen i dag er uhensigtsmæssig.

Derfor er der med dette forslag tale om en omlægning af strukturen, en mere klar og entydig ansvarsfordeling, og på det grundlag kan vi så få nogle gode og gedigne drøftelser, så snart Folketinget kommer ind igen. Jeg har ikke tænkt mig at trække sagen i langdrag, som jeg også har sagt. Jeg synes ikke, at vi skal snakke i månedsvis om dette her, for de ansatte og kommunerne har krav på, at man får en relativt hurtig udmelding om, hvad der er tanken i det. Og modellen skal ikke fjerne kommunerne fra selskabsligningen, men lægge den i faste og veldefinerede rammer.

Sådan er det, og jeg synes, at meget af det, vi i dag har hørt fra V og K, er det rene ideologiske ordgas, som ikke har meget med konstruktiv tilgang til problemstillingen at gøre. Men sådan er det selvfølgelig; der skal jo også være plads til lidt politik.

Jeg vil slutte af med at sige: Lad os nu komme konstruktivt ned til sagen. Lige så snart vi kommer ind igen efter juleferien, skal vi have fastlagt disse ting. Bl.a. hr. Flemming Hansen har været inde på det – og det er igen vores

bagermester; man skulle næsten tro, hr. Flemming Hansen kender en bagermester, for han taler hele tiden om en bagermester; vi kunne også tage en skotøjshandler; vi kunne tage mange forskellige personer, som tilfældigvis er organiseret i selskabsform, men som lige så godt kunne være organiseret som personlige selvstændigt erhvervsdrivende: I disse tilfælde vil det klart være sådan, at denne person, denne bagermester som altovervejende hovedregel vil blive lignet i sin kommune og af sin kommune, sådan som det er i dag. Men vi er ikke interesseret i, at den pågældende bagermester skal lignedes i en kommune, der overhovedet ikke er interesseret i at afsætte de nødvendige ressourcer til, at der kan foretages en tilfredsstillende ligning. Og det tror jeg også hr. Flemming Hansen mener inderst inde.

Der er ingen intentioner om at løfte ligningen af bagermestre eller andre gode folk op i det statslige regi. Kun skal det være sådan, at hvis der er behov for det, som følge af at den pågældende kommune ikke er interesseret, ikke vil afsætte ressourcerne, så bliver vi nødt til at løfte den op i det statslige regi.

Det, der også skal indgå i de forhandlinger, der går i gang, så snart vi er kommet ind igen efter nytår, skal være en udfyldelse, en diskussion af, hvordan disse kontrakter mellem den statslige og den kommunale myndighed, efter hvilke den kommunale myndighed skal forsætte med ligningen, skal laves, sådan at der tages hensyn til det altafgørende problem at få fastholdt de gode folk i skatteforvaltningerne, få fastholdt ressourcerne, sådan at vi ikke får den flugt, som nogen mere eller mindre måske endda ønskede eller har luftet muligheden for. Det skal være gedigne kontrakter, der fastholder folk, de dygtige folk, og dem er der mange, mange af rundt om i kommunerne.

Der er ikke tale om nogen form for virksomhedsoverdragelsesproblemstilling. Må jeg minde om, at vi taler om to myndigheder, kommunerne og staten, som etablerer en anden myndighedsstruktur, end man har haft før, en ny ansvarsfordeling. Andet er der ikke tale om, men det lyder nærmest, som om kommunerne er sådan et i luften frit svævende privat subjekt, og når man så går ind for nogle ordninger, som ændrer lidt ved deres forhold, så råbes der og skrives op, som om det er helt almindelige borgere, der bliver kvast af statsmaskineriet. Det er en offentlig myndighed, som skal arbejde sam-

men med Folketinget, som skal arbejde sammen med regeringen for at få udført de myndighedsopgaver, som Folketinget fastlægger, bedst muligt. Det er deres opgave og ikke andet.

Jeg vil lidt slagordsagtigt mane til fred og fordragelighed på dette område. Det bliver et sagligt godt projekt; det er der ingen tvivl om. Alle taler om den skæve kommunale ligning. Regeringen gør noget ved det.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg mener nok, det mest er skatteministeren, der taler om den skæve kommunale ligning.

Jeg skal så sige, at hvis det er så enkelt, som skatteministeren siger, at det kun er ansvaret, at det næsten er ingenting, vi foretager os, hvorfor er det ændringsforslag, vi diskuterer, så overhovedet nødvendigt, hvor man absolut tvinger kommunerne? De har ikke noget valg; de har at gøre, som skattefar siger, ellers laver vi bare et ændringsforslag. Det er så sket.

Skatteministeren siger, at det kun er ansvaret, vi vil flytte. Så kom jeg til at tænke på, at der må være et eller andet, jeg har misforstået, og jeg tog skatteministerens skriftlige fremsættelsestale. Der skriver han:

»Lovforslaget er en udmøntning af en finanslovaftale mellem regering, SF og CD, hvorefter staten fremover skal forestå selskabsligningen. Denne opgave har hidtil ligget i kommunerne, men på grund af en over årene konstateret uensartethed og i en række kommuner ikke tilstrækkelig effektiv selskabsligning foreslås selskabsligningen flyttet til de statslige told- og skattemyndigheder.«

Så den bagatellisering, som skatteministeren kom med, fremgår ikke ligefrem af skatteministerens skriftlige fremsættelsestale.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Carsten Koch):

Nu skal vi ikke pindehugge om det her, men med »forestå selskabsligningen« menes, at det er ansvaret, der overdrages, og udførelsen af ligningen er det tanken at langt de fleste kommuner stadig væk skal fortsætte med. Lad os nu slå det fast.

Formanden:

Så har vi den anden runde. Hr. Peter Brixtofte som ordfører.

Peter Brixtofte (V):

Det er en interessant udvikling, diskussionen har taget, for hr. Flemming Hansen har fuldstændig ret i, at det hele startede med, at man bastant meldte ud, at staten skulle overtage selskabs ligningen, og at det var told- og skatteregionerne, der skulle overtage det. Før lå opgaven i kommunerne.

Så kommer man frem til, at man kunne lade kommunerne gøre det alligevel, hvorefter kommunerne helt rigtigt siger: Jamen vi kan ikke tegne kontrakt med staten for et par år og så have et kæmpemæssigt apparat med ressourcer og ansatte med den usikkerhed, at når der er gået to år, mister man måske opgaven; så føres den igen tilbage til Told og Skat eller til nogle andre. Derfor siger kommunerne helt rigtigt, at de ikke er interesseret i at byde på den opgave på de vilkår. Så kommer der et ændringsforslag, der siger til kommunerne, at staten skal kunne tvinge kommunerne til at lave selskabs ligning.

Det er ikke så underligt, at det er forvirrende. Først vil man fratage kommunerne opgaven. Derefter vil man tvinge dem til at påtage sig opgaven. Det er simpelt hen skrøphæmrende forvirrende. Og der er ikke nogen tvivl i mit sind om, at det også rent juridisk vil vise sig, at der er tale om lov om virksomhedsoverdragelse. Det vil sige, at når staten tager opgaven fra kommunen, så tager staten også alle de ansatte med inden for den lov, som er udmøntning af et EU-direktiv. Sådan gælder det, når man udliciterer, og når man skal overdrage en opgave fra det offentlige til det private, og det gælder også, når det sker fra én offentlig myndighed til en anden offentlig myndighed. Så følger medarbejderne naturligvis med på uændrede ansættelsesvilkår.

Der er efterhånden i denne debat kommet nærmest mere og mere uklarhed frem, for sådan som forslaget må forstås, så vil de 75.000 selskaber, der nu ansvarsmæssigt skal lignede af staten, ikke have mulighed for at klage til skatteankenævnene. Sådan må det helt klart forstås, og det vil sige, at de mangler et klageled i forhold til de firmaer, der er organiseret som personlige firmaer. Men her bliver jeg så forvirret, når man hører nye formuleringer fra skatteministeren, hvorefter det nu allersidst bagatelliseres til, at selskabs ligningen skal fortsætte i næsten alle landets kommuner.

Nu er man nået over til, at man vil tvinge kommunerne til at påtage sig den opgave, man

startede med at ville fratage dem. Når man så har tvunget kommunerne til at lave selskabs ligning, er det så sådan, at man kan klage til skatteankenævnene? Det kunne jeg godt tænke mig at ministeren kunne svare på, for så bliver det jo endnu mere forvirrende. Så kan den kommune, som har fået opgaven tilbage, endda er blevet den pålagt, klage til skatteankenævnet, men der, hvor de ikke har fået opgaven, kan man ikke. Så bliver der forskel i klagestrukturen og klageadgangen fra kommune til kommune.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at få belyst dette spørgsmål, som virkelig har betydning for retssikkerheden i landet.

Flemming Hansen (KF):

Min ordførertale i anden runde skal blive meget kort, for jeg synes, det er indlysende klart, at jo længere denne debat kører her i salen, jo større er usikkerheden på området, og jo mere rigtigt havde det været, hvis vi havde gjort, som Folketinget i virkeligheden sagde under førstebehandling: Dette her er noget lovsjusk; vi tager stille og roligt alle sammen og forhandler sagen i løbet af januar måned. Det var der enighed om, men finansministerens fine fornemmelser for at vise, at han var den stærke mand, var altså for voldsomme, og derfor er vi nu endt med dette her forfærdelige lovsjusk.

Jeg gentager, at Det Konservative Folkeparti nok skal være med til forhandlingerne bagefter, men så er ulykken desværre sket, og det vil sige, at det, vores opgave går ud på, er at råde bod på det makværk, som regeringen nu stemmer igennem med ét mandats flertal på grund af finansministerens ubændige trang til at blande sig i alting.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hr. Flemming Hansen må meget undskylde, at jeg ikke kunne holde mig i skindet, men når nu hr. Flemming Hansen bruger så stærke ord, så synes jeg, det er et problem, at Venstre og De Konservative tilsyneladende ikke har læst forslaget og i hvert fald ikke villet forstå det. Nu var hr. Flemming Hansen så venlig før at citere fra skatteministerens fremsættelsestale, men hvis hr. Flemming Hansen havde læst længere ind i forslaget, ville han kunne læse i bemærkningerne:

»Det foreslås, at ansvaret for ligningen af juridiske personer bortset fra dødsboer overflyttes til told- og skatteregionerne under Told-

og Skattestyrelsen, således at ansvar og kompetence følges ad.

Ved at samle ansvaret for opgaven med selskabsligningen er der mulighed for at oparbejde et større fagligt miljø med deraf følgende større specialisering, end det er tilfældet især i de mindre kommuner.«

Hvis man læste forslaget, kunne det være, vi kunne have fået en diskussion om selve forslaget og ikke om alt muligt andet. Og så kan det godt være, det er lovsjusk, men jeg vil hellere kalde det debatsjusk.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal gøre det kort i denne omgang. Jeg synes, at vi har fået en god debat. Vi har fået vendt problemstillingen ganske grundigt. Tilbage står en række mere praktiske spørgsmål. Sådan noget som diskussion af klagestrukturen – det var det, hr. Peter Brixtofte var oppe og udtale sig om – er klart også et element, som vi meget gerne ser drøftet i de forhandlinger, som jeg netop har tænkt mig vi skulle have her i januar måned. Der er en række små og større detaljer, som skal på plads, som skal forhandles, ved enhver strukturændring, ved enhver ændring til det bedre, og det er også det, vi skal have gjort færdigt i løbet af januar og februar måned.

Jeg vil igen invitere til, at man forholder sig konstruktivt til dette her og går ind i en konstruktiv diskussion af sådanne ting som f.eks. klagestruktur og andet, for det kan da ikke være sådan, at fordi der er nogle diskussionspunkter i forbindelse med klagestrukturen, vil man simpelt hen modsætte sig enhver form for ændring. Selv de ændringer, som V og K har været inde på de godt ville være med til, indebærer stillingtagen til sådanne spørgsmål. Så let er det.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

I Venstre er vi meget optaget af borgernes retssikkerhed, og det har altså noget at gøre med retssikkerhed, at man kan klage over en myndigheds afgørelser, og derfor er det et væsentligt spørgsmål at få belyst og få et svar på, hvad dette forslag går ud på. Er det sådan, at et selskab, der bliver lignet i Told og Skat selv, ikke kan anke til skatteankenævnet? Og bliver der dermed forskelsbehandling i forhold til den kommune, der bliver pålagt at gennemføre selskabsligningen? Kan man dér anke? På en eller

anden måde er vi jo nødt til at vide, hvad forslaget går ud på, inden Folketinget tager stilling.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det er klart et spørgsmål, som vi kan drøfte, og som jeg er med på at vi får løst, sådan at borgernes og virksomhedernes retssikkerhed selvfølgelig er tilfredsstillende, og sådan som vi har gjort det i forbindelse med det forslag, som i øjeblikket verserer vedrørende ændring af klagestrukturen, hvor vi har en tilsvarende problemstilling. Det er ikke noget problem at få diskuteret det spørgsmål ved de forhandlinger, som vi skal have senere. Klagestrukturen er sådan, som den er beskrevet i det forslag, som er fremsat vedrørende selskabers ændring, hvor vi lægger klagestrukturen om, og Landsskatte retten skal behandle klager vedrørende moms og afgifter osv. I forbindelse med denne klagestruktur skal vi selvfølgelig også diskutere klagestrukturen i forbindelse med det.

Man kan tænke sig flere modeller. En model er, at et selskab eller en person kan få forelagt problemstillingen for regionen, som er forpligtet til at udtale sig. Der er mange modeller her. Der er ingen tale om, at dette forslag indebærer nogen som helst form for svækkelse af borgernes eller virksomhedernes retssikkerhed. Det, der er tale om, er, at vi endda forbedrer retssikkerheden, ved at der bliver en mere effektiv ligning, sådan at ingen kommer ud for, at man overhovedet ikke får lignet de selskaber, der ligger i én kommune f.eks. Det er en styrkelse af retssikkerheden, og klagestrukturen kan forbedres, uden at der er nogen som helst problemer med at få diskuteret spørgsmålet om borgernes retssikkerhed. Det skal vi nok få ordnet.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Det, der bekymrer mig, er altså, at Folketinget skal tage stilling her på fredag ved tredje behandling til et forslag, Folketinget ikke ved hvad går ud på. Det er ret væsentligt, hvordan man er stillet retssikkerhedsmæssigt, og hvilke klage- og ankemuligheder man har i forbindelse med skatteansættelse. Her vil, som det fremgår, 75.000 danske selskaber miste et ankeled, et ankeled, som vi i fællesskab partierne imellem har sat meget, meget stor pris på, og derfor er det bekymrende, at man ikke udskyder tredje behandling og i stedet for får taget stilling til

sådan nogle grundlæggende vigtige spørgsmål, inden Folketinget stemmer. Som det er nu, stemmer Folketinget i blinde.

Flemming Hansen (KF):

Jeg lover, at det bliver min sidste korte bemærkning i denne sag, men skatteministeren siger her, at vi godt kan se på klagestrukturen. Det er jeg glad for, men det bekræfter da, at der er tale om lovsjusk.

Inden vi har stemt ved andenbehandlingen, er skatteministeren på vild flugt og på vej til at lave klagestrukturen om efter vore ønsker, og det er selvfølgelig godt. Men det er da en bekræftelse af, at lovforslaget ikke er gennemarbejdet. Det skal tvinges igennem stort set over night, og mange, mange mennesker og virksomheder er impliceret. Det er lovsjusk, det er uacceptabelt, og vi stemmer nej.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 72: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand og lov om aktiv socialpolitik. (Særlige regler om hjælp til visse persongrupper).

Af socialministeren (Karen Jespersen). (Fremsat 14/11 97. Første behandling 27/11 97. Betænkning 9/12 97).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 89: Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Årlig bekræftelse af status som enlig forsørger m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen). (Fremsat 20/11 97. Første behandling 2/12 97. Betænkning 9/12 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.